

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 6-A DIN POST

(a Floriilor)

(†) *Intrarea Domnului în Ierusalim*

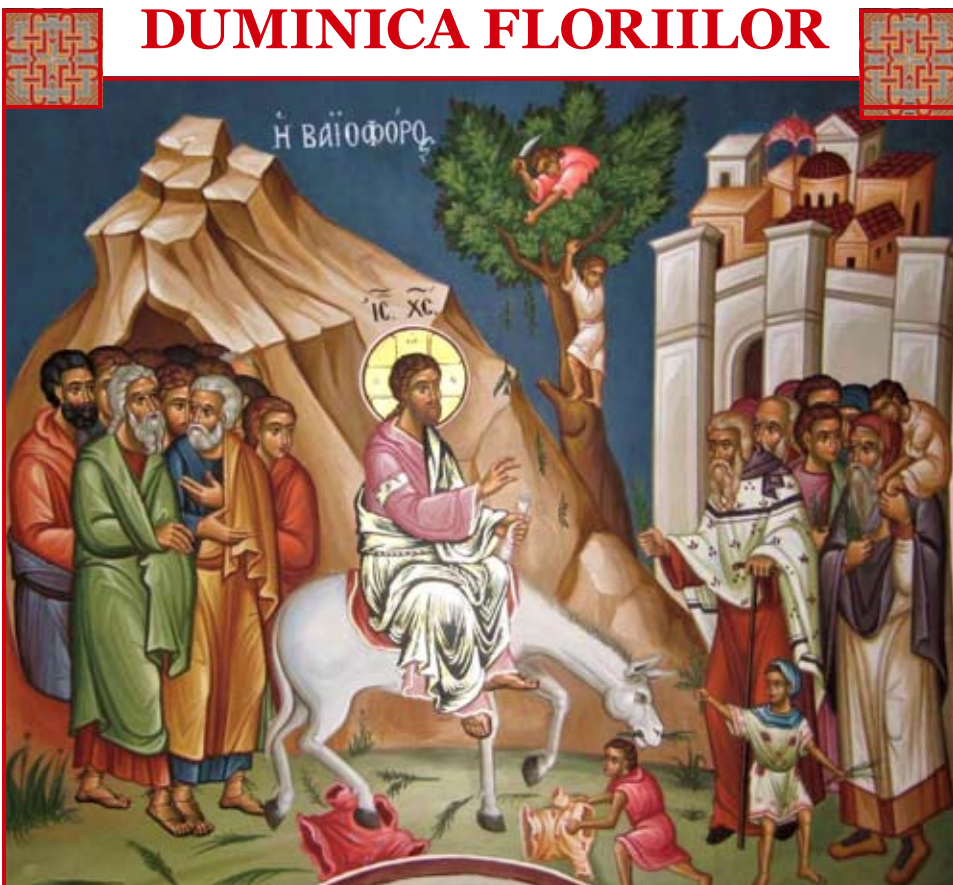
†) SF. CUV. VAȘILE
DE LA POIANA MĂRULUI

Astăzi prăznuim Intrarea Mântuitorului Hristos în Ierusalim, spre pătimirea Sa cea de bună voie pentru noi, spre mântuirea Jertfă și Înviere. Este o intrare smerită, Domnul șezând pe un mânz de asină, dar în același timp și triumfală prin primirea ce i s-a făcut ca unui Împărat. Mântuitorul intră în cetate nu ca un împărat pământesc, ci ca Împărat al Cerurilor și al întregii zidiri, plin de pace și iubire milostivă. Mulțimile îl aclamau, cântând: „Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Osana întru cei de sus, Împăratul lui Israel.”

Duminica aceasta se mai numește și Duminica Floriilor, pentru că poporul L-a întâmpinat pe Hristos cu stâlpi de finic, așternând haine pe calea unde mergea Iisus și tăind ramuri de copaci. Stâlpii sunt semnul biruinței vieții asupra morții și așa cum vestesc renașterea naturii, prevestesc învierea noastră.

Tot poporul venea să-L vadă pe Hristos, care l-a înviat pe Lazăr în Betania, arătând că El este cu adevărat Învierea și Viața, iar „cel care crede în El, chiar dacă va muri este viu.” (Ioan, cap. 11). Minunea învierii lui Lazăr anticipa pe de o parte Învierea Mântuitorului Hristos după răstignirea și moartea Sa pe Cruce, iar pe de altă parte prefigura Învierea cea de obște, cea universală, a tuturor morților, care se va petrece la sfârșitul istoriei acestei lumi. În repetate rânduri Domnul Le-a spus ucenicilor Săi despre Sfintele Sale Pătimiri care se vor întâmpla în Ierusalim, căci „Fiul Omului va fi predat Arhiereilor și Cărturarilor și mai-marilor poporului și-L vor batjocori, îl vor scuipa, îl vor osândi la moarte, dar a 3-a zi va Învia.”

DUMINICA FLORIILOR

Entuziasmul mulțimilor era mare mai ales după învierea lui Lazăr. De aceea mulți veniseră din Ierusalim și din Betania și Cetățile din apropiere să-L vadă pe Iisus, dar și pe Lazăr cel Înviat.

Domnul trimite pe ucenicii Săi într-o cetate de lângă Betania, numită Betfaghe, unde vor găsi o asină și mânzul ei și să-i aducă la Sine. Așezându-se blând și smerit pe mânzul asinei, Mântuitorul Hristos intră în cetatea Ierusalimului. Mulțimile așterneau haine pe cale și țineau în mâini ramuri de finic și cântau „Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Osana întru cei de sus”. Domnul Cel Preamărit neîncetat în Ceruri de către cetele îngerești este primit și aici, pe pământ, cu cântări de bucurie la intrarea Sa în Cetatea Sfântă a Ierusalimului.

Arhiereii și Cărturari văzând entuziasmul mulțimilor, cuprinși de invidie și de răutate, că mulți îi părăseau și credeau în Hristos, s-au apropiat de

Iisus și de ucenicii lui, cerându-le să certe mulțimile să nu mai strige. Iisus Le-a răspuns: „Dacă vor tăcea aceștia, vor striga pietrele”, adică făptura întreagă va Slăvi pe Hristos ca Domn și Împărat, căci El este cu adevărat Mesia, Unsul lui Dumnezeu.

Până și copiii cântau cu bucurie „Osana” Mântuitorului, laudând pe Cel care plin de bunătate și smerit intră în Ierusalim.

Se împlinea ce a spus David în Ps. 8, 3: „Din gura celor ce sug și a pruncilor am săvârșit laudă”. La fel, profetul Zaharia a prevestit mai înainte intrarea Domnului în Ierusalim: „Bucură-te, fiica Sionului, veselește-te, fiica Ierusalimului, căci iată Împăratul tău vine la tine, blând și smerit pe mânz de asină” (cap 9, 9).

Deși intra în Ierusalim în aclamația mulțimilor care îl însoțeau, Hristos era trist pentru că, plin de bunătate și iubire pentru neamul omenesc, stând smerit pe mânz de asină, El venea să se jertfească pentru noi, împăcând în jertfa

Sa adusă Tatălui toate neamurile.

Se cuvine ca astăzi, când prăznuim Intrarea Mântuitorului în Ierusalim, să-L întâmpinăm și noi pe Domnul cu stâlpările pocăinței și ale faptelor bune, cu florile virtuților și să-I cântăm: „Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!”.

Să intre Mântuitorul în Ierusalimul duhovnicesc al sufletului nostru, aducând iertare, pace și înnoire vieții noastre. Să ne unim cu El în Sfânta Împărtășanie și să fim împreună cu Domnul și în zilele care urmează, să-L urmăm și noi pe ultimul Său drum pământesc, al sfintelor Pătими și al Golgotei. Să nu facem parte

din cei care vor striga în curtea lui Pilat „Răstignește-L”, ci să stăm smerit sub crucea Lui, ascultând ultimele Sale cuvinte, pentru ca apoi, în dimineața zilei celei mari a Învierii, să primim și noi mesajul adresat întregii creații „HRISTOS A ÎNVIAT!”. Amin! ❖

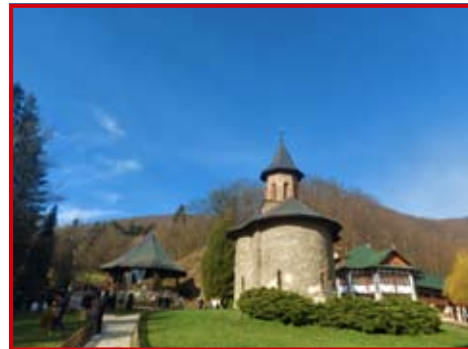
Părintele Eugen Moraru

„ÎNGERII” DIN UMBRĂ, ÎN CĂUTAREA PĂRINTELUI ARSENIE BOCA

Grupul de tineri al parohiei Șerban Vodă a mers pe urmele părintelui Arsenie Boca, în Postul Sfințelor Paști. Pe 16 și 17 aprilie, sub îndrumarea lor întreită și fiind însoțiți de către părintele diacon Cristian Filiuță, părintele Eugen Moraru și părintele Adrian Chiriță, tinerii care își dau întâlnire în biserica noastră în fiecare miercuri seară, după Sfântul Maslu, au avut parte de un pelerinaj special.

Am plecat vineri dimineață din București, cu ochii mici de somn, dar cu o dorință mare de a ajunge la părintele Arsenie. Încă de la început, am avut parte de o inițiativă frumoasă, care inițial a părut un joc simpatic, dar ne-a animat întreaga călătorie și ne-a dăruit amintiri minunate. Organizatorii ne-au provocat să alegem un partener de drum (aleatoriu, prin extragerea unui bilețel) căruia să îi fim un „înger” de nădejde pe parcursul celor două zile, bineînțeles, în secret. Fiecare înger a trebuit să își vegheze cu atenție și dragoste „protejatul” și să încerce să îl ajute, dacă a fost nevoie, sau să îl bucure, într-un fel sau altul. Partea cea amuzantă a fost curiozitatea fiecăruia în parte, în căutarea propriului „înger”. De-abia în apropiere de București am aflat „făp-tașii”, unii mai ușor de descoperit, alții mai puțin. Întreaga acțiune a stârnit zâmbete copilărești, îmbrățișări pline de recunoștință și a dus la legarea unor prietenii mai strânse.

Prima oprire am făcut-o la Mănăstirea Caraiman, unde am spus rugăciuni particulare, dar și colective. Am trecut apoi și pe la Mănăstirea „Sfânta Treime”, tot din Bușteni.

O surpriză foarte frumoasă a fost faptul că ne-am oprit și la Catedrala „Sfântul Ioan Botezătorul” din Făgăraș. Împunătorul lăcaș de cult ortodox se află situat în centrul orașului, lângă Cetatea Făgărașului și îi are ca ocrotitori pe Sfântul Ioan Botezătorul, pe Sfinții Părinți Ioachim și Ana, pe Sfântul Mare

Mucenic Gheorghe, pe Sfinții Martiri Brâncoveni, dar și pe Părintele Arsenie Boca.

Finalul primei zile de pelerinaj l-am petrecut la Mănăstirea Brâncoveanu, Sâmbăta de Sus, unde a fost stareț părintele Arsenie (1940-1944).

Aflată pe valea râului Sâmbăta, de la poalele Făgărașilor, mănăstirea a devenit un loc de reculegere căutat de numeroși pelerini, care vin să ceară de la părintele mângâiere și întărire sufletească, prin rugăciunile pe care i le aduc în acest locaș sfânt. La intrarea în complexul de clădiri, pe poarta de lemn ne-a întâmpinat inscripția sculptată: „Pace celor ce vin, bucurie celor ce rămân, binecuvântare celor ce pleacă.”

Nu i-am uitat nici pe părintele Teofil Părăian, numit și „duhovnicul tinerilor”, de la Mănăstirea Brâncoveanu, nici pe părintele Modest, cel care a fost mulți ani stareț al Mănăstirii Stelea din Târgoviște, care sunt îngropați în cimitirul mănăstirii.

Am rămas apoi la Deva peste noapte, unde am reușit să ne cazăm chiar cu puțin înainte de ora permisă de restricțiile locale.

Sâmbăta dimineața ne-am pornit dornici spre mormântul Părintelui Arsenie Boca, unde ne-a cuprins imediat solemnitatea frumoasă și liniștea de la Mănăstirea Prislop.

Despre duhul părintelui Arsenie, rămas viu acolo, s-a vorbit mult, dar se simte în mod autentic doar la fața locului. Pe părintele îl poți vedea și după moarte

în ochii înlăcrimați ai credincioșilor, care îl iubesc și vin să îi vadă mormântul, încredințați fiind de promisiunea sa că îi va ajuta mai mult „de dincolo.” Am primit acolo o binecuvântare cât o predică de folositoare, înainte de a pleca de la Prislop, care ne-a rămas întipărită în suflete.

Ultimul popas al călătoriei noastre a fost la Mănăstirea Cozia, închinată Sfintei Treimi, care veghează Valea Oltului. Mănăstirea a fost construită de Mircea cel Bătrân, la îndemnul Sfântului Cuvios Nicodim de la Tismana, care era sfetnicul său.

Ne-am întors din acest pelerinaj mai câștigați cu un „înger”, cu mărturii noi despre părintele Arsenie, care ne-a chemat în duh acolo ca să îi cerem călăuzirea, dar și cu alte învățături ale sale, adunate în cărțile primite ca premiu de tombolă din partea organizatorilor. Vizita la mormântul părintelui ne-a pregătit în chip minunat, prin pocăință, întoarcerea la Dumnezeu, dragoste și fapte bune, pentru întâmpinarea cuvenită a Praznicului Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. ❖

Florinela Ivașcă

SFÂNTUL CUVIOS VASILE DE LA POIANA MĂRULUI, MARE RUGĂTOR AL LUI HRISTOS

Starețul Vasile a fost părintele duhovnicesc al starețului Paisie de la Neamț și unul din cei mai vestiți dascăli și lucrători ai rugăciunii lui Iisus din secolul XVIII.

Contemporan cu marele mitropolit gruzin al Țării Românești, Antim Ivireanul, contemporan și apropiat ca vârstă de Pahomie al Romanului, Vasile, care va rămâne în amintirea urmașilor „de la Poiana Mărului”, este unul dintre numeroșii clerici ortodocși care în decursul timpului și-au găsit azil și mediu prielnic de afirmare în spațiul ortodoxiei și al culturii românești.

Viața Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului

S-a născut în anul 1692, prin părțile Paltavei, Ucraina. Dar despre tinerețea sa știm puține, de pildă nu cunoaștem la ce vârstă și în ce împrejurări s-a hotărât să se dedice vieții monahale. Din „Autobiografia” Cuviosului Paisie de la Neamț aflăm că a petrecut câțiva ani „în Rusia și în munții Moșenski și în alte sihăstrie.” Se va hotărî apoi să vină în Țările Române, pentru că în Rusia li se interzice călugărilor să trăiască în sihăstrie.

Pentru o perioadă stă la schitul Valea Șchiopului, apoi ajunge la schitul Dălhăuți. În 1715 este hirotonit preot, ajunge egumen al Mănăstirii Dălhăuți și-și va petrece aici 20 de ani, adunând în jurul său 40 de călugări sihaștri, pe care îi va deprinde cu ascultarea, smerenia, tăcerea și lucrarea de taină a rugăciunii lui Iisus. Astfel, starețul Vasile face din obștea sa o adevărată școală de trăire isihastă, după învățătura Sfinților Părinți. Ucenicii săi, atât români cât și ruși, trăiau în desăvârșită dragoste și bună rânduială. Nemaîncăpând la Dălhăuți, o parte se stabilesc la schiturile din jur: Trăistieni, Ciolanu, Cârnu, Rățești, Rogoz, Bonțești, Valea Neagră și altele.

Starețul Vasile însuși, împreună cu 12 monahi, se așează la Poiana Mărului (la 50 km vest de orașul Râmnicu-Sărat) în 1733, unde întemeiază un schit.

Precursor și părinte duhovnicesc al starețului Paisie

De la Poiana Mărului starețul Vasile va conduce unsprezece alte schituri, cu care va fi în contact permanent, fie vizitându-le personal, fie trimițând din scrierile sale. Astfel îl va cunoaște la Trăisteni pe tânărul monah Paisie - pe atunci rasoforul Platon. Făcându-i o impresie deosebită, starețul dorește să-l ia cu sine pe tânăr la Poiana Mărului, pentru a-l face preot, dar

acesta refuză, neconsiderându-se vrednic de o asemenea cinste. Legăturile celor doi vor rămâne totuși foarte strânse și starețul Vasile va fi cel care îl va tunde pe ucenicul său în monahism în anul 1750 la Athos.

Pe starețul Vasile îl întâlnim în anul 1749 la București cu ocazia vizitei patriarhilor Alexandriei, Antiohiei și Ierusalimului. Starețul Vasile va fi chestionat de cei trei, iar conținutul interogatoriului viza ceea ce starețul îi învăța în mod direct sau prin scrierile sale pe monahi. Deznodământul întâlnirii a fost pozitiv, judecând chiar numai după faptul că după ce au constatat ortodoxia credinței sale, negăsind în învățătura sa nici urmă de eroare, cei trei patriarhi „foarte s-au bucurat și l-au binecuvântat și i-au dat mărturie în fața a tot Sinodul, astfel ca nimeni să nu se îndoiască de învățătura lui.”

Scrierile Cuviosului Vasile de la Poiana Mărului și învățătura sa isihastă

Starețul Vasile de la Poiana Mărului, practicant al rugăciunii inimii, aduce vieții religioase românești o nouă deschidere, cea către spiritualitatea rusă. El face cunoscută la noi personalitatea și opera luceafărului spiritualității rusești, Nil Sorski. Pune bazele unei literaturi neo-isihaste în cuprinsul Mitropoliilor românești prin cele trei „Prefațe” la Sf. Grigorie Sinaitul, Filotei Sinaitul și Isihie preotul, două dintre acestea traduse în limba română.

Cuviosul Vasile a fost o călăuză duhovnicească atât pentru comunitatea de la Dălhăuți sau Poiana Mărului, dar și pentru alte comunități din zonă. Pentru

a transmite fundamentele învățaturii duhovnicești și pentru a răspunde diferitelor întrebări și îndoieli, s-a folosit de întâlniri personale și reuniuni comunitare.

„Autobiografia” Cuviosului Paisie le va confirma pe amândouă. Astfel va înfățișa modul în care un ucenic al starețului Vasile, ieroschimonahul Mihail, obișnuia să țină aceste învățături: „avea un asemenea obicei că duminicile sau în zilele de sărbătoare, după masă să iasă din chilie și să se așeze pe iarba verde, în apropierea bisericii, sub pomii roditori aflați jur-împrejurul bisericii. Venind și frații se așezau și pe lângă stareț și starețul începea să vorbească cu frații, iar frații ascultau cu mare luare-aminte și cu frica lui Dumnezeu convorbirile duhovnicești, adeseori punând și ei întrebări, la care se dădeau răspunsuri după judecata lui duhovnicească dăruită lui Dumnezeu, precum și după învățăturile de-Dumnezeu-purtătorilor părinților noștri. Discuțiile erau pe diferite teme [...] Asemenea discuții folositoare sufletului aveau loc nu numai în zilele de sărbătoare, ci și noaptea, când se întâmpla să fie luminată de lună, frații adunându-se cu starețul în același loc și discutând până la miezonoaptea; împreună cu ei stăteam și eu, cel mai de pe urmă”. Aceste întâlniri nu vor fi uitate niciodată de Cuviosul Paisie, care le va reînvia în obștea de la Neamț, sub forma învățăturilor din Postul Crăciunului.

Schitul Poiana Mărului avea o viață culturală și duhovnicească bogată și surprinzătoare: exista o bună bibliotecă cu ediții și manuscrise în slavonă, ucraineană și română, iar monahii se ocupau cu munca de copiere a manuscriselor. Această activitate va continua cu intensitate și după moartea starețului. În anul 1867 avem informații că se mai păstrau la Poiana Mărului 543 volume, dintre care 396 rusești. Un incendiu din 1879 a mistuit multe din odoarele și cărțile aflate la Poiana Mărului. Un alt incendiu devastator mai avusese loc și la 17 aprilie anul 1771, la doar câțiva ani de la moartea Cuviosului Vasile, din anul 1767. Ajungând la măsura marilor sihaștri, Cuviosul Vasile și-a dat sufletul în mâinile Domnului, lăsând în urmă numeroși ucenici.

Cu învățătura sa despre rugăciunea lui Iisus, Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului se încadrează în istoria dezvoltării acestei practici, fiind un precursor direct al renașterii spirituale care este legată de numele Starețului Paisie de la Neamț și de „Filocalie”. ❖

INTRĂM ÎN SĂPTĂMÂNA MARE

În Duminica Floriilor se încheie cele patruzeci de zile ale Postului Mare. Din această seară intrăm într-o nouă săptămână de post, de rugăciune și reculegere sufletească. Este Marea Săptămână a Sfințelor, Înfricoșătoarelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul cel mai prețios din tot anul bisericesc și încă din vechime fiecăreia dintre zilele acestei săptămâni i s-a dat numele de „mare și sfântă”, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele.

De acum ne pregătim pentru mare praznic al Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei. Asprim postul și participăm la slujbele speciale, rânduite de Biserică în această perioadă. Nimeni deci să nu piardă această Sfântă Săptămână ocupându-se mai mult de cele ale lumii. Cât de mult ne-a lipsit această săptămână anul trecut... Atunci am realizat cât de importante sunt rânduielile din acest răstimp pentru a ne pregăti de Înviere.

Postul în Săptămâna Mare

Postul Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a. Din Sâmbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă, din ascetic devine euharistic. Din această seară, de la Vecernie, începem Săptămâna Mare. Dacă putem, în această săptămână gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Dezlegare la untdelemn și vin avem numai în Sfânta și Marea Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare nu se gustă nimic până seara. De nu putem posti atât de aspru, vom ține post după putere și sfatul duhovnicului.

Ce sunt Deniile?

Ele sunt utreniile ale zilei următoare și se săvârșesc în fiecare seară, de duminică până vineri. Slujbe specifice Postului Mare, denumirea lor vine de la slavonescul „vdenie” - priveghere sau slujbă nocturnă.

Luni - la Slujba de duminică seara Biserica ne aduce aminte de Patriarhul Iosif, care a fost vândut de frații săi în Egipt, preînchipuire a lui Hristos, vândut de Iuda. Pomenim și smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Ca să înțelegem că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate, la Judecata de apoi va răsplăti pe unii și va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

Marti - adică la Denia de luni seara - se face pomenirea celor zece fecioare, cinci având doar candelă fără ulei, iar cinci având și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candela cu ulei reprezintă evlavia însoțită de milostenie.

În **Miercuria Săptămânii Mari** - în fapt la Denia de marți seara - se face pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Pătimirea Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Miercuri este ziua în care Iuda L-a vândut pe Hristos fariseilor, pe treizeci de arginți.

Joia Patimilor este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului, pomenite la Denia de miercuri seara: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierască și începutul pătimirilor prin vinderea Domnului. La Denia de joi seară se citesc cele 12 Evanghelii.

În **Vinerea Mare** se face pomenirea sfințelor, înfricoșătoarelor și mântuitoarelor Pătimiri ale Mântuitorului și mărturisirea tâlharului celui recunoscător care a dobândit raiul. În Sfânta și Marea Sâmbăta prăznuim îngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu sufletul, pentru a ridica din stricăciune pe cei din veac adormiți. De aceea, la Denia din seara de vineri participăm la Prohodul Domnului.

Slujbe și rânduieli în Săptămâna Mare

În Săptămâna Mare, cântările Triodului devin tânguitoare, ele întărind pocăința și durerea sufletească, prezente și în rânduiala slujbelor și în sufletele credincioșilor.

În Sfânta și Marea Joi se face Liturghia Sf. Vasile cel Mare. La rânduiala procomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. Joi seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Sf. Evanghelie este așezată pe analog în fața ușilor împărătești, iar Sfânta Cruce este scoasă și așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare, Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc. De aceea, Vinerea Mare este zi de post negru și zi aliturgică. Se citesc Ceasurile Împărătești în liniște profundă, tăcere și tristețe așteptând, la vremea prânzului, scoaterea Sf. Epitaf. Acesta se aduce în mijlocul bisericii în sunet de clopot, iar credincioșii vin cu flori, aprind lumânări și trec pe sub Sf. Epitaf, arătând prin aceasta că se fac următori Mântuitorului Hristos - mor împreună cu Hristos, trec și ei prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață. Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos. Se cântă Prohodul, Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării bisericii de către preoți și credincioși cu Sf. Epitaf. Apoi Sf. Epitaf este așezat pe Sfânta Masă și se rostesc Paremiile, Apostolul și Evanghelia.

De sâmbăta dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii fac ultimele pregătiri pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 APRILIE - 2 MAI 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea Domnului în Ierusalim - Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) Utrenia, Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de luni
Luni 26.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de marți
Marți 27.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de miercuri
Miercuri 28.04	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Spovedanie
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 29.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 30.04	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -20 ³⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 1.05	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Împărțirea copiilor
	08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică
	23 ⁰⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 2.05	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”